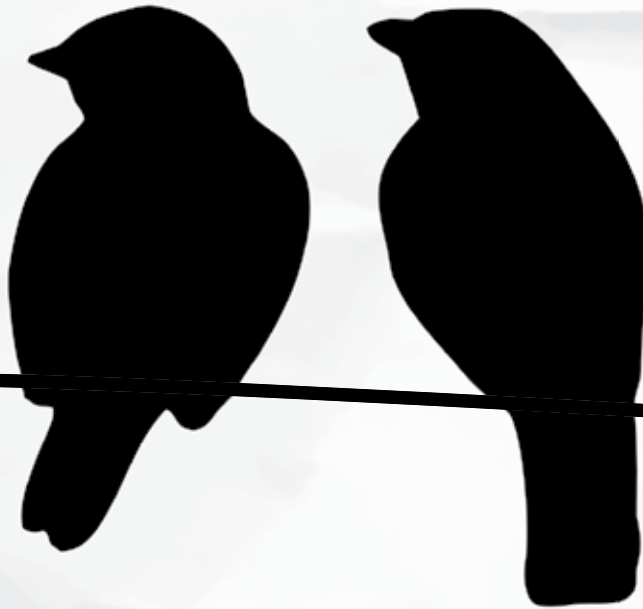

برخاستن ایده‌ها

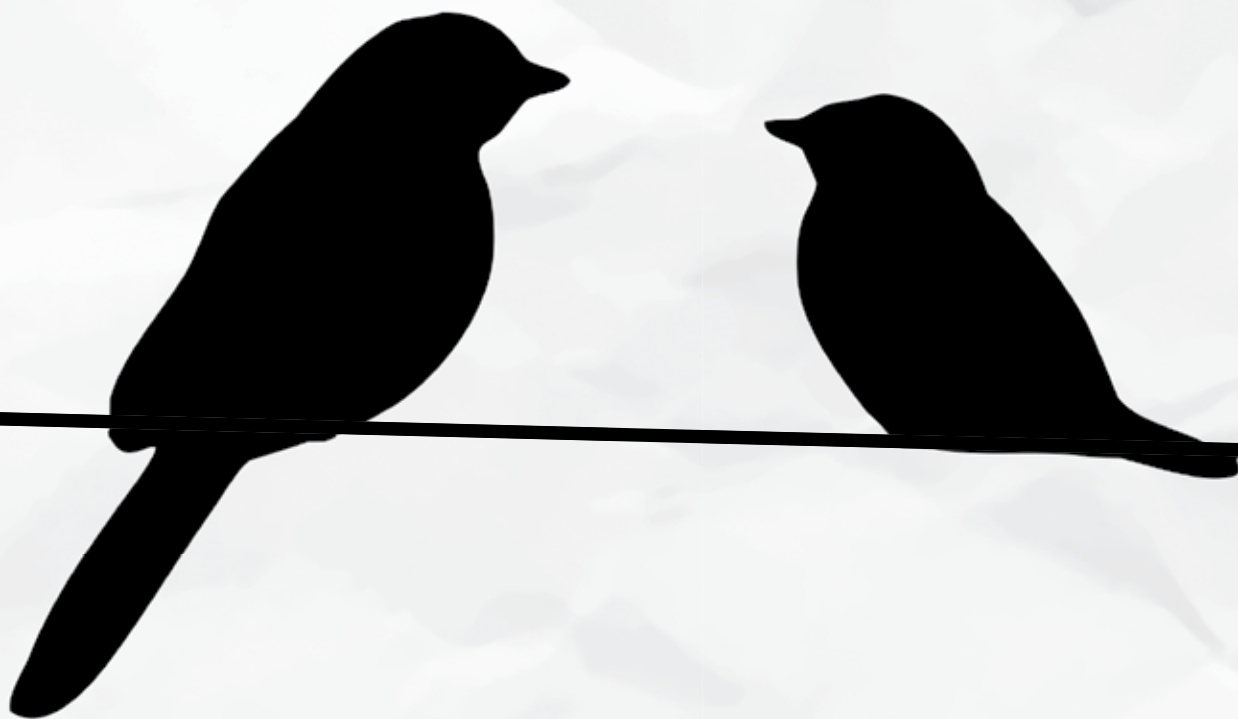

اصغر ندیری

ایده‌های آموزشی را مانند پرنده‌هایی فرض کنید که روی شاخه‌هایی نشسته‌اند و برعکس دیگر صیدها، منتظرند تا شما به عنوان آموزگار یا ولی دانش آموز آن‌ها را به چنگ آورید. اگر به هر طرح یا ایده، چهره و شخصیتی بدهیم، شما بگویید تا حال با چند طرح متفاوت و برجسته برخورد داشته‌اید؟ چند ایده از خود شما به عنوان تسهیلگر یا طراح آموزشی بروز یافته است؟ برای مثال، با ترک تحصیل‌ها یا تکرار پایه‌ای‌ها (اگر باشند) چه برخوردی کرده‌اید؟ به کسانی که نمی‌توانند از تلفن همراه و امکانات آموزشی آن استفاده کنند، چطور؟ با آن‌ها که از بودن در فضای مجازی احساس ناامنی می‌کنند، چطور؟

یا اصولاً در زمانه‌ی شیوع بیماری‌های همه‌گیر یا بحران‌ها، چه اندازه افکار و نظرات شما شناور و متأثر از خلاقیت و نوآورانه بوده است؟ یا

اینکه صلاح دیده‌اید کلاس را به طور موقت تعطیل کنید؟ یا دنباله روی دیگر همکاران پایه‌ی خود بوده‌اید، یا مصمم به در خانه‌ی دانش آموز خود در روستا، شهر و حتی حین کوچ رفته‌اید و به عنوان واسط و تسهیلگر، در جریان یاددهی-یادگیری ایفای نقش کرده‌اید؟ دانش آموزان شما باید بدانند آموزش مهم و اثرگذار است و برای آینده‌ای بهتر، همه باید سرمایه‌گذاری کنند. اگر مخاطب شما بپرسد این سرمایه‌گذاری چقدر سودمند است و چه هنگام به بار می‌نشیند، چه پاسخی باید داد؟ آموزش، گاه محصولی ملموس و سریع به بار می‌آورد و گاه در بلندمدت نتیجه می‌دهد. این شدت و روح فعالیت‌ها و همچنین شخصیت شماست که روی جریان سوار می‌شود و اثر واقعی را چون نقشی بر سنگ، برای همیشه باقی می‌گذارد. شما خود را دست‌کم نگیرید، زیرا برای این کار ماندگار ساخته شده‌اید! اگر دلتان گرفت، دستی را بگیرید و اگر در جایی کوچک هستید، جایگاهی بلند و بزرگ بسازید. آموزگاری را می‌شناسم که کتابخانه و برنامه‌ی کتاب‌خوانی برای کوچک و بزرگ راه انداخته است. هر چند فضایش کوچک است، اما دلی بزرگ دارد و به دوردست‌ها نگاه می‌کند. در این مجله با چنین افرادی آشنا شده و خواهید شد. باز آموزگار جوانی را می‌شناسم که کیلومترها راه می‌پیماید تا به کلاس

مطالعه‌اش کنم که عنوان درشت‌تر آن، «من آنلین هستم..»، مقابل چشمانم درخشید. گفتم: خدا شما را فرستاده است. در همین حال که مشغول یادداشت سردبیر این شماره و اشاره به بحث‌های روز فضای پرتلاطم تعلیم و تربیت از جمله لزوم آموزش از راه دور و ایده‌پردازی در این زمینه بودم، شما با دستی پر، از راه رسیدید و کتابی با ۴۰ نکته درباره‌ی حضور اثربخش در فضای مجازی و الزامات ریز و درشت بودن در این میدان را مقابلم نهادید. به حقیقت گفته‌اید، اگر روزگاری «مجاز» مفهومی از سر استعاره و تمثیلی بود، امروز به واقعیتی آشکار و همه‌گیر در زندگی تبدیل شده است.

کتاب در چهل نکته، به قبل از ورود به فضای مجازی و پس از ورود به آن اشاره دارد. همچنین، به ایجاد تمایز در صفحه‌ی ساخته شده و محتوای الکترونیکی درس‌های گوناگون اشاره می‌کند. معرفی نرم‌افزار کاربردی (اپلیکیشن) و رعایت اخلاق حرفه‌ای و اینکه به قانون «کپی‌رایت» یا حق مؤلف وفادار باشید نیز از این نکات و توصیه‌ها هستند.

به یقین، چهار تمرین پایانی کتاب می‌تواند شما را در تدریس و به دست دادن منابع جدید یاری کند.

خود برسد. با تلفن همراهش در خدمت دانش‌آموزان کمتر برخوردار است. هزینه‌های ارتباطی روز به روز هنگفت‌تر می‌شود، اما در این بین این آموزگار ماست که میانه‌ی میدان را دارد و از هم‌پیمایی وانمی‌ماند. ما به عنوان رسانه، وظیفه داریم این فعالیت‌ها را به منظور تشویق و ترویج، منعکس کنیم.

آموزش و آثار آن را دست‌کم نمی‌گیریم. این جریان البته می‌تواند گاهی خنثا و یکطرفه و گاهی چندوجهی و پویا باشد. بستگی دارد به اینکه چه کسی این جریان را می‌بیند، درک می‌کند و خود را به آن می‌سپارد.

آنلین و برخط

در این فکر بودم که این ایده‌ها و طرح‌ها را بیشتر معرفی کنم که دوست دانشمندم آقای دکتر مرتضی مجدفر از راه رسید. ایشان گفتند به تازگی کتابی نوشته‌ام که شاید به درد شما بخورد. با یک نگاه به جلد آن و اینکه قطع کوچکی داشت، متوجه شدم این هم از آن دسته مکتوباتی است که نباید بی تفاوت از کنار آن گذشت. کتاب‌های کوچک ۴۰ نکته‌ای، ۴۰ نکته برای حضور اثربخش مدیران، معاونان و ...

می‌خواستم آن را کناری بگذارم تا در فرصت مناسب